

19-02-2026

OXFORD
ACADEMIC

RHEUMATOLOGY

JOURNAL ARTICLE ACCEPTED MANUSCRIPT

Effectiveness of denosumab, teriparatide, and romosozumab for glucocorticoid-induced osteoporosis: a propensity score-matched cohort study

Get access >

Toshitaka Yukishima, Tomonori Kobayakawa, Yuji Hirano, Yasuhide Kanayama, Rui Niimi, Yuki Etani, Takaaki Noguchi, Kumiko Shimoyama, Yuichiro Maekawa, Ken Nakata ... Show more

Σκοπός της μελέτης

- Η διερεύνηση της αποτελεσματικότητας του denosumab (DMAb), της teriparatide (TPTD) και του romosozumab (ROMO) σε ασθενείς με οστεοπόρωση που προκαλείται από γλυκοκορτικοειδή (GIOP).

Μέθοδοι

- Πολυκεντρική, αναδρομική μελέτη κοόρτης που χρησιμοποίησε αντιστοίχιση βάσει propensity score για την επιλογή 42 ασθενών ανά ομάδα θεραπείας (92,1% γυναίκες, μέση ηλικία 73,5 έτη, 35,7% χωρίς προηγούμενη θεραπεία για οστεοπόρωση, από του στόματος γλυκοκορτικοειδή [ισοδύναμο πρεδνιζολόνης] 5,4 mg/ημέρα, αρχικές τιμές T-score οστικής πυκνότητας (BMD): οσφυϊκή μοίρα της σπονδυλικής στήλης [LS] -2,5). Οι δείκτες οστικού μεταβολισμού (BTMs) και η BMD αξιολογήθηκαν σε διάστημα 12 μηνών.

Αποτελέσματα

- Το DMAb κατέστειλε τα επίπεδα των BTMs, ενώ η TPTD τα αύξησε. Το ROMO έδειξε διπλή δράση, με αύξηση των δεικτών σχηματισμού και μείωση των δεικτών οστικής απορρόφησης.
- Στους 12 μήνες, οι αυξήσεις της BMD στην οσφυϊκή μοίρα ήταν μεγαλύτερες με το ROMO (9,5%) και έτειναν να είναι υψηλότερες με την TPTD (8,4%) σε σύγκριση με το DMAb (4,4%) ($p = 0,008$ για ROMO έναντι DMAb).
- Στους 6 μήνες, η BMD στο ολικό ισχίο αυξήθηκε με το DMAb (2,6%) και το ROMO (1,8%), αλλά μειώθηκε με την TPTD (-0,6%; $p = 0,01$ για DMAb έναντι TPTD. $p = 0,042$ για ROMO έναντι TPTD). Δεν παρατηρήθηκαν σημαντικές διαφορές στους 12 μήνες (3,2%, 2,6%, 2,2%, αντίστοιχα).
- Το DMAb έδειξε σημαντικές αυξήσεις της BMD στον αυχένα του μηριαίου στους 6 (2,2%) και 12 (3,0%) μήνες σε σχέση με την αρχική τιμή.

<https://doi.org/10.1093/rheumatology/keag082>

Συμπεράσματα

- Τα επίπεδα των δεικτών οστικού μεταβολισμού (BTMs) αντανακλούσαν τις αναμενόμενες φαρμακολογικές δράσεις κάθε φαρμάκου. Το ROMO παρουσίασε μεγαλύτερες αυξήσεις της οστικής πυκνότητας (BMD) στην οσφυϊκή μοίρα της σπονδυλικής στήλης σε σύγκριση με το DMAb, ενώ η TPTD έδειξε παρόμοια ανταπόκριση με τη ROMO.
- Αντίθετα, το DMAb ενδέχεται να προσφέρει ταχύτερα οφέλη σε ανατομικές θέσεις με υψηλή περιεκτικότητα σε φλοιώδες οστό.
- Τα ευρήματα αυτά αναδεικνύουν τη σημασία της εξατομικευμένης θεραπευτικής προσέγγισης, προσαρμοσμένης στη συγκεκριμένη ανατομική θέση, για την αντιμετώπιση της οστεοπόρωσης που προκαλείται από γλυκοκορτικοειδή (GIOP).